

Roodhalsfuut op het Laarder Wasmeer

Dat het Laarder Wasmeer soms als toevluchtsoord voor zeldzame doortrekkers dient, bleek dinsdag 16 mei 1978 weer eens.

Gewarschuwd door mijn zusje ("Er zit een Roodhalsfuut op het Wasmeer") begaf ik mij 'smiddags om half vier Wasmeerwaarts. Tussen de op de grote plas zwemmende Geoorde Futen ontdekte ik inderdaad het mooiste lid van de Futenfamilie, de Roodhalsfuut.

Met de zon achter kon ik de vogel met een 7 maal 50-kijker op ongeveer 100 meter afstand observeren en de volgende kenmerken vaststellen :

uiterlijk: gele snavel, opvallende witte wangen, zwart petje; roodbruine hals overgaand in gelig roodbruine borst; donkere bovenzijde, grijsbruine flanken; witte onderzijde.

De vogel leek minder slank dan een Fuut en was even groot als een in de buurt zwemmende Meerkoet. Uitgezonderd korte perioden waarin de veren gepoetst werden, zwam de vogel al die tijd rond met ingetrokken hals.

Toen ik 's avonds rond half acht terugkwam in gezelschap van A. Vermeule, J. Harder en IJ.S. Vogel bleek de Roodhalsfuut zich aan de overzijde van de grote plas op te houden, op aanmerkelijk grotere afstand dan 's middags. De volgende morgen om half tien was hij verdwenen, en ook 's avonds heb ik hem niet meer gezien.

De Avifauna van Midden-Nederland beschrijft de Roodhalsfuut als onregelmatige, toevallige broedvogel, en wintergast en doortrekker in zeer klein aantal (de meeste waarnemingen stammen uit de perioden september/oktober en maart/april).

Van het Laarder Wasmeer zijn 9 waarnemingen van de Roodhalsfuut bekend, acht daarvan na 1940. Van deze acht waarnemingen zijn er twee mei-waarnemingen, namelijk 14 mei 1954 (Wurster & Jennings) en 21 mei 1955 (Frencken & Kraak) (arch. J. Harder).

Het was al met al een ongewone waarneming, die dankzij een plotseling tussen de Geoorde Futen en Roodhalsfuut opduikend Dodaarsje nog een speciaal tintje kreeg; want het gebeurt niet vaak dat je drie soorten futen tegelijk in het beeld van je kijker krijgt.

R. Sinoo
